

KAPITOLA 1

Seznamte se, Břicháček

Dnešní ráno vypadalo jako každé jiné. Do Břicháčkovy klece zvědavě nakukovalo sluníčko. Jak vidíte z obrázku, Břicháček byl docela obyčejné, kulaťoučké morče.

Teď právě hlasitě chrápal a snil o jídle. Chrápáním a sněním o jídle trávil Břicháček téměř většinu času. Tedy když

BŘICHÁČEK v úzkých

Jejda, co to bylo? Takové strašné zvuky!
Vrčí pes? Utekl tygr, nebo snad *drak*?

Břicháček se lekl a začal se rozhlížet.
Ale nebylo tam žádné zvíře, ani příšera,
ani drak.

Ty zvuky, to kručení a bručení
vyluzoval jeho prázdný žaludek.

Břicháček se rozběhl ke své misce.
Začít ráno několika chutnými oříšky
by nebylo marné. A s velkou hromadou
oříšků by ráno bylo ještě příjemnější.

Po jídle se pěkně uvelebí a bude si číst
noviny. Možná bude klec zrovna vystlaná
novinami, kde si přečte nějaké drby nebo
tam najde poslední výsledky fotbalové

Seznamte se, Břicháček

soutěže. Úplně nejradši si četl o svém
oblíbeném fotbalovém klubu FK Jiskry.

Když se však do misky podíval, čekalo
ho nemilé překvapení. Několikrát
zamrkal. Byl to smutný pohled.
Vidí dobře? JEHO MISKA JE
PRÁZDNÁ!

Břicháček polkl. To není dobré.
Je to naprosto příšerné! Kam se
všechno jídlo podělo? K večeři
si přece vzal jen trošičku a o půlnoci
žádná hostina nebyla, to nestálo ani
za řeč. Vážně, snědl jen dvě mrkvičky.
Nejspíš za to může svačina v pět ráno, ale
ta ho zase zachránila před smrtí hladem!

BŘICHÁČEK v úzkých

Jak to chce Janek provést? Je to jen malý kluk. Pan a paní Sýkorovi jsou sice dospělí, ale ani všichni dohromady určitě nejsou takoví siláci, aby uzvedli jeho klec a přenesli ji jinam. Co když ho upustí? A co horšího, co když se přitom vysypou oříšky, mrkvičky a špenátek?

To chtělo promyslet. Ale přemýšlení je těžká práce – a tak se Břicháček rozhodl, že se na to nejdřív posilní. Teprve potom si bude dělat starosti. A po dobrém jídle si musí hned dát šlofíčka, to dá rozum.

KAPITOLA 2

Co se děje, Břicháčku?

Na spaní ale musel zapomenout, protože Janek si chtěl povídat. Sáhl do klícky a opatrně Břicháčka podebral. Tak jemně, jak jen to sedmiletý kluk svede. Morčecí břicho vykukovalo z Jankových rukou jako teplý načechraný polštářek. Nebo jako nadýchaný koláč, co právě